

ภาษาบาลี ๑ คำ คติธรรมประจำสัปดาห์ “ธมฺมสุตฺตํ — การฟังพระธรรม”

คำว่า **ธมฺมสุตฺตํ** เป็นคำภาษาบาลีโดยตรง อ่านว่า **ท่า - มัด - สะ - วะ - นะ** แปลว่า การฟังพระธรรม ฟังคำสอนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ซึ่งเป็นการฟังในสิ่งที่มีจริง เป็นจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อเข้าใจตามความเป็นจริง การฟังพระธรรม ทำให้เข้าใจสภาพธรรมที่เคยยึดถือว่าเป็นตัวตน เป็นสัตว์ เป็นบุคคล ว่า แท้ที่จริงแล้วก็เพียงสภาพธรรมแต่ละอย่างๆ เท่านั้น ในพระสูตรต้นตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต ฐัมมัสสวนสูตร พระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงแสดงอานิสงส์(ผล)ในการฟังพระธรรม ไว้ดังนี้ ว่า

“ผู้ก่อนภิกษุทั้งหลาย อานิสงส์ในการฟังธรรม ๕ ประการนี้ ๕ ประการเป็นไฉน? คือผู้ฟังย่อมได้ฟังสิ่งที่ยังไม่เคยฟัง ๑ ย่อมเข้าใจชัดสิ่งที่ได้ฟังแล้ว ๑ ย่อมบรรเทาความสงสัยเสียได้ ๑ ย่อมทำความเห็นให้ตรง ๑ จิตของผู้ฟังย่อมเลื่อมใส ๑ ผู้ก่อนภิกษุทั้งหลาย อานิสงส์ในการฟังธรรม ๕ ประการนี้แล”

ชีวิตของแต่ละบุคคลที่ดำเนินไปในแต่ละวันนั้น เป็นจิตแต่ละขณะ ตั้งอยู่เพียงชั่วขณะ จิตเดียว จิตขณะหนึ่งเกิดขึ้นแล้วดับไป จิตขณะต่อไปก็เกิดสลับต่อทันที ขณะที่ได้เห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส รู้สิ่งที่กระทบสัมผัส คิดนึก ขณะที่กุศลจิตเกิด อกุศลจิตเกิด เป็นต้น ล้วนเป็นจิตทั้งนั้น ชีวิตจะปราศจากจิตไม่ได้เลย ดำเนินไปอย่างนี้ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งถึงวันสุดท้ายของชีวิตในภพนี้ชาตินี้ ประมวลเรียกว่าชีวิต แล้วในชีวิตนี้ช่วงเวลาที่ดี ที่มีค่า นั้น ควรจะเป็นอย่างไร? ผู้ที่มีปัญหาย่อมจะพิจารณาได้ว่า ช่วงเวลาของชีวิตที่ดี ที่มีค่า ก็คือ การมีโอกาสได้ฟัง ได้ศึกษาพระธรรมที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดง ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่จะทำให้ตนเองได้มีความเข้าใจถูก เห็นถูกในลักษณะของสภาพธรรม ตามความเป็นจริง จากที่เคยไม่รู้มานานแสนนาน จากที่เคยเข้าใจเพียงเล็กน้อย หรือ เข้าใจคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ก็จะทำให้เข้าใจถูกต้อง ตรงยิ่งขึ้น ก็เพราะมีการฟังพระธรรม ในขณะที่เข้าใจก็ผ่องใสด้วยกุศล จะแตกต่างจากขณะที่ไม่ได้ฟังพระธรรมซึ่งจะหนักไปด้วยอกุศลประการต่าง ๆ มากมาย

วันหนึ่ง ๆ สำหรับผู้ที่ป้อนปัญญากุศลจิตเกิดมากเป็นพื้นอยู่แล้ว ยิ่งถ้าไม่ได้ฟังพระธรรม กิเลสอกุศลมีแต่จะหนาแน่นเพิ่มขึ้นทุกวัน ๆ แต่เมื่อมีความเข้าใจพระธรรมเพิ่มขึ้น ๆ จากการฟังพระธรรม ย่อมจะเป็นไปเพื่อความเจริญขึ้นของกุศลธรรม ขัดเกลากิเลสในชีวิตประจำวัน ดังนั้น จึงควรอย่างยิ่งที่จะค่อย ๆ สะสมความรู้ ความเข้าใจไปที่ละเล็กทีละน้อย [*ค่อย ๆ เรียน ค่อย ๆ รู้*] ด้วยการฟังพระธรรม ศึกษาพระธรรม อย่างตั้งใจ และมีความจริงใจในการศึกษาว่าศึกษาเพื่อความเข้าใจถูกเห็นถูก ศึกษาเพื่อละ เพื่อขัดเกลากิเลสของตนเอง ไม่ใช่เพื่ออย่างอื่น และที่สำคัญการฟังพระธรรมแต่ละครั้ง จะมากหรือน้อย ย่อมไม่ไร้ผล มีแต่จะเป็นไปเพื่อความเจริญขึ้นแห่งปัญญาไปตามลำดับจนกว่าจะถึงการดับกิเลสทั้งหลายทั้งปวงได้ในที่สุด.

[ชมรมบ้านธัมมะ มศพ. : www.dhammadhomefellowship.com , โทร . ๐๘๕- ๖๒๑๗๑๐๖]